

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas conpleteens arbores, frutices, herbas, plantas ter...

Jahr: 1743

Kollektion: Zoologica

Werk Id: PPN369546733

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN369546733|LOG_0179

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369546733>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

ritum excitant. Ejus fructus forte erunt juli longi instar illorum *Caudæ felis*, non rubri, sed albi vel virentes, nullum notabile gerentes semen. Sauciatus truncus lac quoque fundit, estque circa cor concavus, lignum ejus leve est & inutile, immo ipsi foco non utile est, quum ignem non alat.

Ob magnum ejus usum, & ut continuo multæ ejus arbores ad manus essent, vetusti trunci prope radices excidebantur, quum hi multos emittant surculos, qui transplantantur. Horum medius cortex seu liber eodem maceratur modo, contunditur, subigitur, inque mensa extenditur, & ad solem exsiccatur, ut supra memoratum est. Ejus frusta dein in quadratam scinduntur formam, quorum partes adglutinantur, ac lapide poliuntur, unde tam compactam adquirunt massam, acsi unica esset vestis, ex qua amplos formant saccos, qui duobus sufficerent hominibus: Hi sonitum edunt chartaceum, nihilominus sunt lenti, nec rimas facile agunt, si modo ab humido præserventur. In hisce dormiunt tam viri quam feminæ, quum leves sint, & refrigerio inserviant, sique aliquamdiu tractati fuerint, istum sonitum non edunt ac mollescunt, rudiores sunt præcedentibus, sed non ita crassæ, quam vulgaris nostra charta emporetica, coloris fordide albentis, seu flavescentis, omnino instar Javanorum *Dalawan*, unde & optime valent ad quævis hisce involvenda & inpingenda. Tam subtile vidi saccos, ut nullas futuras exhiberent iis in locis, in quibus adglutinati essent, quum vero fordidi sint, in aqua marina leniter eluendi sunt, non autem circumvolvendi, sed iterum explicandi, & ad solem exsiccandi, disolutaque futurae iterum sibi inponendæ, ac levi lapillo seu porcellano corniculo poliendæ.

Hæc secunda vestimentorum species in Tambocco vocatur *Inike*, Malaise *Boedja*, utraque vero Javanis *Daluwan* dicuntur.

CAPUT NONUM.

Caprificus aspera. Gobi.

Hæc species Ficuum Indicarum silvestrium peculiare constituit genus, ab antecedentibus quam maxime diversum, atque in binas dividitur species, in latifoliam nempe & angustifoliam.

Primo *Gobi latifolia* mediocris est arbor, obscure viridi seu nigricante cortice obducta: Ejus folia inæqualis sunt magnitudinis, quædam enim novem & decem pollices longa sunt, sex digitos lata, quædam quinque & sex pollices longa, quatuor digitos lata, sed cuncta prope summum latissima, & citissime angustata in acutum desinunt apicem, inferius binis rotundis auriculis donata, ad oras non quidem dentata, sed hinc inde angulosa & sinuosa sunt acsi dentata essent, in junioribus vero arboribus maxime dentata sunt: Sunt autem obscure viridia, sicca, & firma, ad tactum rugosa, ac fere spinosa, præfertim ab inferiore ipsorum parte. Paucis pertexta sunt costis transversalibus, quæ late distant, interstitia vero sunt inæqualia, multisque venulis repleta instar *Varingæ*, brevibus ac crassis insident petiolis, plerumque obposita, sed non certum observant ordinem.

Fructus non tantum ex cunctis excrescunt ramis, sed ex ipso etiam trunco usque ad radices, & ubi denudatae sunt, qui vero ex surculis progerminant, foliarii dependent, grossulos referentes ex foliorum alis, suntque rotundi instar globuli sclopeti, ac superius umbilicati, pallide virentes, albis ac cœruleis maculis notati, ad tactum rugosi.

Caro exterior alba est & granulosa, & dentibus incisa viscosa, sed lacte caret, intusque granula continet uti *Fici*, qui vero ex trunco propullulant, racemosi sunt plures simul dependentes. Ex minoribus ramis & foliis nullum exsudat lac, sed tantum succus penitus viscosus & lacteus ex trunco exfluit, uti & ex fructibus ab illo pendulis.

Sponte crevit in vallis, quidam vero ipsam plantant prope ædes per arbusculas.

Hæc

kanten gezaagt, ruyg en bayrig, diewelke op de buyd een jeuken maken. Zyne vruchten zullen zyn lange staarten, gelyk die van *Caudæ felis*, niet rood, maar wit of groenachtig, zonder kennelyk zaad. De gequetste stam geeft mede melk, omtrent 't bert bol, 't bout is ligt en ondeugent, zelfs tot het branden onbequaam, om dat bet geen vuur houdt.

Wegens zyn groot gebruyk, en om dat men gestadig vele boomen by der hand zoude hebben, zo plag men de oude stammen by de wortel om te bouwen, wanneer dezelve veele scheuten uytgeeft, die men dan afscheekt en verplant. De middelste bast bier van werd op diergelyke manier geweekt, gekneed, op een tafel uytgebreyd, en in de Son gedroogt, als voren. De stukken werden daar na vierkant gesneden, met de aarden op malkander geplakt, en met een steen gelikt, zo werd het zo vast als of het een kleed was, daar uyt ze dan groote wyde zakken maken, waar in twee personen gemakkelyk kunnen gaan. Deze kleedjes rammelen als papier, niet te min zyn ze tay, en scheuren niet ligt, als men ze maar voor vogtigheid bewaart. Hier in slagen zo wel mannen als vrouwen, omdat ze ligt en koel zyn, ook door 't handelen dat rammen verliezen, en gedweeg werden; zy zyn wat groover dan de vorige, dog qualijk zo dik als ons gemeen pak-papier, vuyl-wit of geelachtig van coleur, t' eenemaal als 't Javaanze *Daluwan*, daarom ze ook zeer bequaam zyn om alderbande goed in te winden, en te pakken. Men vind zodanige zakken, die zo subtel op malkander gepapt zyn, dat men de voegen qualijk bekennen kan; wanmeerze vuyl geworden zyn, moet men ze in zeewater zagen, kneeden, zonder wringen weder uytbreiden, en in de Son drogen, de losgegane voegen weder op malkander leggen, met een ligt-steen of Porcellaan hoornijte weder overstryken.

Deze tweede zoorte van kleedjes, noemt men op Tambocco *Inike*, op Maleys *Boedja*, en alle beide op Javaans *Daluwan*.

IX. HOOFDSTUK.

De ruyge wilde Vyge-Boom.

Deze zoorte van wilde Indiaansche *Vygen*, maakt een byzonder geslagt op zig zelfs, van de voorgaande merkelyk verschillende, en verdeeld in twee zoorten, grootbladige en kleenbladige.

Eerstelyk: Grootbladige *Gobi*, is een middelmatige regte boom, met een donker-groene of zwarte schorsse. Be bladeren zyn van ongelyke grootte, want zommige zyn 9. en 10. duymen lang, 6. vingers breed, zommige 5. en 6. duymen lang, 4. vingers breed, alle na voren toe op 't breest, schielijk in een langachtige spitzo toelopende, agter met twee ronde billen, aan de kanten wel niet gekerft, evenwel bebbenze bier en daar bogtjes en boekjes als tanden, maar aan de jonge boomen zyn ze merkelyk getand. Zy zyn donker-groen, droog, en styf, ruyg in't aantasten, en bykans stekelig, byzonderlyk aan de onderste syde. Zy bebben weinige dwars-ribbetjes, en die wyd van malkander, de spatien tusschen dezelve zyn ongelyk, en met vele adertjes doorregen, als *Varinga*; zy staan op dikke en korte steelen, meest tegen malkanderen, dog houden geen vaste order.

De vruchten wassen niet alleen aan alle de takken, maar ook aan den stam, tot aan de wortel, en waar dezelve bloot leyd; die aan de ryskens wassen, hangen enkeld, gelykende jonge *Vygen*, uyt den oorspronck der bladeren, rond als een *Musquet-kogel*, en voor met een kleenkuyltje, bleek-groen, met witte en blaauwe stippeltjes, ruyg in't aantasten.

Het buytenste vleesch is wit en korlig, kleverig in 't byten, doch zonder melk, binnen met korls gelyk andere *Vygen*, die aan de stam wassen, hangen met trosjes by malkander. Uyt de kleene takjes en bladeren vloeyd geen melk, maar slegts een weinig kleverig en melkachtig zap uyt den stam, als mede uyt de vruchten daar aan wassende.

Hy waft van zelfs in de Valeyen, zommige planten hem ook by haare buyzen, met de jonge boomjes.

Deze

Hæc species iterum subdividitur in albam & rubram, foliorum & fructuum forma haud multum diversa, harum una albas & pallide virentes gerit foliorum venas & costas, altera vero costas & venas habet rubentes seu fuscas, quales & fructus sunt. Hæc latifolia species, ac præsertim juniores hujus arbores aliquando folia producunt quatuordecim pollices longa, octo lata, superius latissima, ad oras parum sinuosa vel fere integra & æqualia, ab utraque parte rugosa & fere spinulosa, in vetustioribus vero arboribus superne glabra sunt.

Secundo, *Gobi angustifolia*, quæ mas habetur, folia gerit quinque, sex, & octo pollices longa, tres digitos lata, in longum apicem desinentia, integra, nec ferrata nisi in junioribus arboribus, quæ raros gerunt & amplos dentes, sique retrorsum fricentur, spinulæ observantur, quorundam vero oræ sunt sinuosæ, superius glabra sunt, inferius rugosa, ac prope petiolum tres nervi concurrunt, quorum bini laterales prope oras decurrent, tenuibus porro pertexta sunt venulis uti Varingæ; ex singula folii ala fructus dependet *Siri Boppar* fructum referens, sed minor est, ac rotundus, & magnitudinem globuli sclopeti obtinet, externe viridis, albisque maculis punctatus, rugosus, ac fere spinosus, si retrorsum fricitur, intus granulis repletus, instar *Siri Boppar*. Ex abrupto fructu copiosum exstillat album lac, ex foliis vero rarum.

Hæc species etiam subdividitur in rubram & albam, harumque varietas tantum in colore venarum adparet.

Tertia insuper *Gobi* species obcurrit, quæ glabra vocatur, a præcedentibus maxime diversa; ejus enim folia sunt oblonga, sensim acuminata, in medio latissima, inferius auriculata, ubi & tres nervi concurrunt, hujusque folia, petioli, & fructus omnino glabri sunt, ac porro angustifoliae *Habuol* cap. 7. descriptæ adeo similis, ut potius ad illam referrem, quam ad *Gobi*, sed vulgarem hac in re sequi cogor morem.

Anni tempus. Cunctæ *Gobi* species fructus Junio producunt & subsequentibus mensibus pluviosis.

Nomen. Latine *Caprificus Amboinica aspera*. Malaice & Ternatice *Gobi*. Amboinice in Hitoe Sajor *Wassa* & simpliciter *Wassa*. In Leytimora *Uutta Sazuum*, h. e. Sajor coctus. Baleyice *Haät Adam*. Macassarense quidam hanc vocant *Krotje*, quæ ambo nomina communia sunt cum antecedente *Caprifico angustifolia*, & subsequenti *Mussu*.

Locus. Crescit potissimum in insulis Moluccis, in aliis etiam aquosæ Indiæ obcurrit locis, in Java, Ballyea, &c. rugosa vero ejus species ibi non ita nota est quam in hisce Orientalibus regionibus.

Usus. Utræque species ad cibum adhibentur, tenebra nempe ipsarum folia mollia adhucdum, sive cruda cum Bocassan, sive cocta cum alio Sajor, fructus autem crudi non sunt edules, unde in aqua fortiter coquuntur, donec mollescant, sed rugosus ipsorum cortex abraditur vel absinditur, tumque cibus est plebejus, defectu nempe alius cibi, satis bonum itaque subsidium est in solitariis insulis vel silvis, novique incolas, qui per tempestates in tales prolapsi locos, diu vitam sustentant foliis fructibusque hujus arboris, ac præsertim Ternatenses hos maxime ad cibum adhibent. Aquam, in qua fructus ac folia incocta sunt, Indicæ epotant mulierculæ, si tempus puerperii adfit, compertum enim est, fœtum quam maxime depurare a naturali muco, præsertim si matres tales nimium fructus vel pituitos cibos comedunt, semi-maturi autem fructus coquendi sunt, qui enim penitus sunt maturi, arenulosi quasi sunt. Ex corticis libro fila quædam tenuia fabricari possunt, uti sunt retium, similiaque. Idem cortex cum radice *Soci Batu* aquæ incoctus, & propinatus Dysenteriam curat, per stipites propagari possunt hæc arbores, unde & saepe ad hortorum sepes adhibentur.

Caju Djurang in Java crescens est *Gobi latifolia*, cuius folium decem pollices longum est, octo digitos latum, non serratum, sed obtusis dentibus notatum, ab utraque parte rugosum, sed maxime ab inferiore ipsorum parte, ubi venæ fuscæ sunt. Truncus vix ultra crus crassescit, parvosque gerit fructus, nec ita rugosos quam vulgaris *Gobi*.

Deze zoorte werd wederom onderdeeld in witte en rode zoorte, aan gedaante van bladeren en vruchten niet veel van malkander verschillende, waar van 't eene heeft witte en ligt-groeneaderen en ribben aan de bladeren, en de vruchten ligt-groen, aan 't andere zyn deaderen of ribben wat roodachtig of bruyn, als mede de vruchten. Deze breedbladige, byzonderlyk aan de jonge boomen, heeft somtyds bladeren 14. duymen lang, 8 dito breed, voor breest, aan de kanten met weinige donkere boeken, of bykans effen, aan wederzyden ruyg, als stekelen, dog aan de oude boomen werdenze glad aan de boven-zyde.

Ten tweeden: Het kleenbladige *Gohi*, 't welk men voor 't manneken houdt, heeft bladeren 5. 6 en 8. duymen lang, en 3. vingers breed, met een lange spits, aan de kanten niet gezaagt, behalven die van de jonge bomen, die wyde tanden hebben, dog in 't agterwaarts stryken voelt men korte doornjes; aan zommige zyn de kanten ook hoochtig, boven glad, van onderen ruyg, en by den steel stooten 3. zenuwen t'zamen, waar van de 2. ter zyden digt langs de kanten lopen, voorts met fyne adertjes uytgevult, gelyk de *Varinga*. Uyt ieder schoot hangt een vrucht, gelyk de *Siri Boppar*, dog kleender, en zo rond en groot als een roer-kogel, buyten groen, en met wit gepuncteert, ruyg en bykans steekelig als men ze agterwaarts strykt, van binnen met korls uytgevult, als *Siri Boppar*. Uyt de afgebrokene loopt veel witte melk, uyt de bladeren weinig.

Deze zoorte is mede onderdeelt in rode en witte, zynde 't onderscheert alleen te merken in de couleur der aderen.

Nog heeft men een derde zoorte van *Gohi*, 't welk men het gladde noemt, van de voorgaande merkelyk verschillende, want de bladeren zyn langwerpig, allengsken toegeespist, in de midden breedst, en agter toegebild, alwaar ook 3. zenuwen te zamen stooten, gantje glad aan bladeren, steelen, en vruchten, voorts 't smalbladige *Habuol* cap. 7. beschreven, zo gelyk, dat ik 't liever daar onder wilde brengen dan onder de *Gohi*, dog ik moet hier in mede de fleur volgen.

Sayzoen. Alle *Gohis* dragen haare vruchten in Juny, en de volgende regen-maanden.

Naam. In 't Latyn *Caprificus Amboinica aspera*. Op Maleys en Ternataans *Gohi*. Amboinsch op Hitoe Sajor *Wassa*, en slechts *Wassa*. Op Leytimor *Uutta Sazuum*, dat is Kook-Sajor. Baleyis Haät Adam. Zommige Macassaren noemen hem *Krotje*, beyde namen gemeen met het bovenstaande *Caprificus angustifolia*, en 't volgende *Mussu*.

Plaats. Hy waft meest in de Moluxse Eylanden, ook vind men hem op andere plaatzen van water-Indië, op Java, Baley, &c. doch de ruyge zoorte is daar zo bekent niet als hier in de Oostersche quartieren.

Gebruik. Beyde soorten werden in de kost gebruikt, namentlyk de jonge bladeren die nog week zyn, 't zy raauw met Bocassan, 't zy gekookt met andere Sajor, maar de vruchten kan men niet raauw eeten, dies men dezelve sterckelyk in water opkookt, tot dat ze week worden, alvorens de ruyge schelle afvryvende, of affnydende, en dan is 't nog een kostje voor arme luyden, te weten by gebrek van andere kost; 't is dan wel een goed bebulpmiddel als men op eenzame Eylanden, of in 't bosch vervalt, en ik kenne wel Inwoonders, die door onweder opzodanige plaatzen gevoerd zyn, 't leven lang onderbouden hebben met de bladeren en vruchten dezes booms, inzonderheid by de Ternatanen is hy in groot gebruik tot de kost. Het water, daer de bladeren en vruchten in gekookt zyn, drinken de Inlandse Vrouwetjes, en eeten dezelve als ze op 't uytterste swanger gaan, want zy hebben ondervonden, dat 't zelve de vrucht zeer reynigt van de natuurlyke slymerigheid, inzonderheid als de moeders van eenige vruchten of slymerige kost gesnoept hebben, men moet altyd de half-rype vruchten nemen tot koken, want de geheele rype zyn wat zandig. Uyt de binnenside baft van de schorisse, kan men ook eenige dunne touwen, als Visch-lynen, &c. maken. Dezelfde schorisse met de wortel van *Soccum Batu*, in water gekookt en gedronken, geneest de roode-loop, men kan deze bomen planteren met stokken, daarom ze dikwils tot thuyn-staken gebruikt werden.

Caju Djurang op Java, is een breedbladige *Gohi*, het blad 10. duymen lang, 8. vingers breed, ongekerft, dog met stompe tanden, te weder-zyde ruyg, dog meest van onderen met bruyn aderen. De stam werd niet boven een dye dik, met kleyne vruchten, zo ruyg niet als 't gemeene *Gohi*.

Ejus liber seu cortex internus cum *Aniso* & *Palassari* contritus, ejusque succus inflammatis instillatus oculis ardorem tollit & curat illos. Granula quedam resinosa seu gummosa aliquando, sed raro in hac inveniuntur arbore, Javanice *Blondoe* dicta, quae carissima sunt. Hæc in aqua macerata propinrantur contra omnes istos morbos, qui ex inflammatione ortum ducunt, depurantque probe puereras post partum.

Rumphius in *Adpendice* hæc adnotavit.

Parvifoliae fructus dissecti & a granulis depurati, atque cum saccharo calefacti, gratum præbent cibum.

Tabula Nonagesima Quarta

Ramum exhibet *Caprifici asperæ latifoliae*, *Gobi Daun Bezaar* dictæ.

OBSERVATIO.

Videtur hæc esse Teregam *H. Malab.* part. 3. Tab. 60. quæ in notis vocatur *Ficus Malabarica* foliis rigidis, fructu rotundo, lanuginoso, flavescente, Cerasi magnitudine, ut & in *Commel. Fl. Malab.* pag. 29.

CAPUT DECIMUM.

Caprificus viridis. Muffu.

Hec arbor mixtam gerit formam proxime antecedentis *Gobi*, & subsequentis *Siri Boppar*. Ejus folia optime illa *Siri Boppar* referunt, sed sunt angustiora, à sex ad novem pollices longa, tres & quatuor lata, inferius sensim angustata, superius & in medio latissima, ac subito in apicem desinientia, superne glabra, inferne protuberantes & obliquas multas gerentia costas, ad tactum quodammodo rugosa, ac tenuibus cancellatisque venis pertexta, instar Varingarum omnium.

Fructus racemosi arcte dependent ex ramis, rotundi, ac paulo minores globulo sclopeti, externe virentes ac punctulis notati, inæquales, ac fovea superius notati, interne duriuscula repleti carne ac granulis instar *Habuol*, circa medium vero cavitatem obscure rubent, dulcioremque habent saporem quam *Habuol*. Petoli ac folia raro repleta sunt lacte, quod in fructibus copiosius est, & siccum flavescit, si ramo nempe per noctem fuerint abrupti: Fructus Augusto observantur, amatque frigidas valles, & planas silvas.

Hujus & altera minor invenitur species, in perfectam excrescens arborem, ejus autem folia non ulro palmam longa sunt, immo breviora & latiuscula, copioso turgida lacte, sordide albicante, instar illius *Siri Boppar*: Ejus fructus sunt pusilli, magnitudine pisorum fuscorum, copiosi ex ramis dependentes, externe obscure virentes, punctulisque notati, arboresque hæc satis crassos gerunt truncos, non autem sunt altæ, ramosque suos extendunt ample & irregulariter. Fructus vero plerumque per totum conspicuntur annum in ramis, crescent autem juxta fluminum ripas in sterili solo.

Nomen. Latine *Caprificus viridis*, quum ejus fructus sint semper obscure virentes; Amboinice *Muffu*: *Secunda species* nondum proprium & peculiare fortita fuit nomen, nisi quod Amboinenses hanc pro parvifolia habeant *Muffu*; interim mihi dicitur *Caprificus riparia*.

Locus. Ubique in imperio Amboinensi obcurrit, ut quoque in Baleya.

Uſus. Tenera folia, læte rubentia, cruda eduntur ad *Bocassan*, & piscibus adcoquuntur instar oleris, fructus itidem eduntur tam crudi quam cocti, & Baleynenses hos tantopere expetunt, quam Amboinenses & Moluccani illos *Gobi*, aliosque silvestres Fi-

COS:

Zyn binnen-hast gewreven met Anys en Palassari, het zap in verbitte en rode oogen gedroopen, geneest dezelve. Zelden vind men eenige gryntjes hers of gom daar aan, op Javaans Blondoe genaamt, 't welk zeer duur is. Hetzelv in water gelegt, werd gedronken tegens allerbande ziekten, die uyt hitte ontstaan, en zuyvert mede de Kraamvrouwen na 't baren.

Rumphius heeft in het Byvoegzel dit ter neergestelt.

De vruchten van de kleenbladige opgesneden, de korrels daar uyt genomen en met Suyker gestoofd, geven een aangebrachte koft.

De vier-en-negentigste Plaat

Vertoont een Tak van de ruyge breedbladige wilde Vygeboom, *Gobi Daun Bezaar* genaamt.

AANMERKING.

Deze Vygeboom schijnt te zyn de Teregam van de *Hor-tus Malab.* derde deel Tab. 60. welke in de adnotatie genaamt wert Malabaarsche Vygeboom met ruyge bladeren, en een ronde wollige geelachtige vrucht, in de grootte van een kars, als mede in de *Flr. Malab.* pag. 29.

X. HOOFDSTUK.

De Vyge-boom met groene vruchten.

Deze boom heeft een gemengt fatsoen van de naast-voorgaande *Gobi*, en de volgende *Siri Boppar*. De bladeren gelyken ook na *Siri Boppar*, dog zyn smalder, van 6. tot 9. duymen lang, 3. en 4. breed, achterwaarts allengsken toesmallende, na voren en in de midden breedst, en schielijk in een spits eyndigende, boven glad, van onderen veel uytstekende, en schuynze ribben hebbende, wat ruyg in't aantasten, en met fyne adertjes ruytsgewys doorweven, als alle *Varingas*.

De vruchten hangen in trosjes gedrongen by malkander aan de takken, rond, en wat kleender dan een Musquet-kogel, buyten groen, met eenige spikkeltjes, oneffen, en met een kuyltje voor op, van binnen met een bardachtig vleesch, en kortjes als *Hahuol*, dog omtrent de middelste bolligheid zynze donker-rood, van smaak wat zoeter als die van *Hahuol*, de steelen en bladeren hebben weinig melk, de vruchten wat meerder, en droogt bykans gebeet op, als de takken een nagt afgebroken zyn. De vruchten ziet men in Augustus, en 't waft geern in koele Valeyen, en in vlakte boschen.

Daar is nog een kleene zoorte, mede een vollage boom werdende, dog de bladeren zyn niet boven een hand lang, de meeste korter, en breedachtig, veel melk uytgevende, die vuyl-wit is, als die van *Siri Boppar*. De vruchten zyn kleen, in de groote van graauwe erweten, overvloedig langs de takken staande, buyten donker-groen, en mede met pukkeltjes bezet; de boomen hebben redelyke dikke stammen, dog werden niet boog, en breyden hun takken wyd en ongeschikt uyt. De vruchten ziet men meest 't gebele jaar door aan de takken, en zy waffen langs de oevers van de rivieren, op een magere grond.

Naam. In 't Latyn *Caprificus viridis*, om dat zyne vruchten altyd donker-groen blyven. Op Amboinscb *Muffu*. De tweede zoorte heeft nog geen eygen naam, als datze de Amboinezen voor een kleenbladige *Muffu* houden. Ik noemze by provisie *Caprificus riparia*.

Plaats. Men vindze overal in 't Amboinsche gebied, als mede op Baleya.

Gebruik. De jonge bladeren, die ligt-rood zyn, werden raauw gegeten tot *Bocassan*, en by *Viffchen* gekookt, als ander moeskruyd; zo werden ook de vruchten gegeten, zo wel raauw als gekookt, en de Baleyners maken daar zo veel werks van als de Amboinezen en Moluccanen van 't *Gohi*,